

Прізвище, ім'я _____

Прочитай уважно текст.

ТАЄМНИЦЯ ЛЕСИКОВОЇ СКРИПКИ

(Уривок)

Лесик біжить на город до діда і баби і махає руками:

– Жнива прийшли! Жнива прийшли!

– Це добра вістка, дитино, – радіє баба Олена. – Будемо з хлібом, а без хліба в хаті темно.

– А хіба хліб світить?

– Світить, Лесику. Як сонце на небі, хліб світить на землі. Може, тому з давніх-давен люди печуть хліб круглим, на подобу сонця.

– Діду, а хто придумав хліб?

– Ніхто цього не знає, Лесику.

Із сивої давнини лине притча про мудре зернятко пшениці.

Давно то було, так давно, що на землі ще й кордонів не існувало. Люди могли вільно ходити з краю в край.

Жив тоді в Карпатах старий мудрець, такий старий, що ніхто й не знав, скільки йому років.

Однієї ночі в хатинку до мудреця постукав запізнілий подорожній і попросив кусень хліба. Рад би мудрець нагодувати гостя, але в самого – ні скоринки. Усього його багатства – єдина зернина, яка лежала на дні череп'яного горщика. А справжня щирість – поділитися з (голодним і стражденим останнім, що маєш. Так мудрець учив людей, так і сам вчинив того вечора. Обережно взяв він зернину і поклав на долоню подорожньому:

«Посади в землю, доглядай, поливай водою, щоб не засохло стебло – через рік колосок виросте. Збереш колосок, розітреш у долоні, зігрієш зернята – і знову посій у землю» ((.

Не сказав мудрець тільки одного, що зернина та була всім його багатством.

Збігло кілька років, зашуміла колоссям уся земля, і в хату мудреця знову зайшов подорожній. Гарно вдягнений, веселий, здоровий, а надворі стояли вози, повні пшениці й усякого добра.

«Це все для тебе, славного мудреця, щоб ти ще довго міг учити мудрості наш народ, як навчив мене» – і вклонився господареві. Та мудрець узяв з усього багатства тільки одну зернину і обняв молодого хлібороба:

– Мені, чоловіче, дороге не багатство, а пам'ять про мене. Радий урожаєві, але беру з нього тільки зернятко, бо пшеничне зерно – мудре. Воно несе в собі знак роду і народу та береже його навечно. А (((решту зернят роздай людям. Хай засіють усю землю, і ти станеш найбагатшою людиною. Бо тільки те твоє, що ти віддав людям.

Виконав молодий хлібороб заповіт свого вчителя. Люди обнесли довкола землі пшеничне зернятко, і виріс колос-богатир. І народилися з одного зерняти мільйони пшеничних зерен, і в усьому світі зашуміли пшеничні поля (386 сл.).

Ярема Гоян

Виконай завдання.

1. До якого жанру належить цей твір?

казка

притча

оповідання

вірш

2. Кажуть, що без хліба в хаті темно, тому ...?

що його випікають круглим, мов сонце,
з давніх-давен.

що хліб так само важливий для людей,
як сонце.

що хлібина подібна до сонця.

3. Чого навчав мудрець людей і сам так чинив?

Як правильно випікати хліб.

Як зробити, щоб уся земля зашуміла колоссям.

Ділитися з голодним і стражденим останнім, що маєш.

4. Як учинив мудрець, коли до нього зайшов голодний подорожній і попросив хліба?

Він віддав останній кусень хліба, бо вчив людей ділитися останнім, що маєш.

У нього не було навіть скоринки, а лише єдина зернина, яку він віддав гостю.

Мудрець навчив подорожнього, як із зернини виростити хліб.

5. Які мудрі поради дав мудрець подорожньому під час першої зустрічі? Пронумеруй у клітинках їхню послідовність.

Доглядай, поливай – через рік колосок виросте.

Зігрій зернята – і знову посій у землю.

Посади зернятко в землю.

Збери колосок, розітри в долоні.

6. Випиши з тексту речення, у якому зосереджено основну думку притчі.
